

ÖRÖMHÍR

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja

Uborkaszezon?

A nyár legtöbbek számára a jól megérdemelt pihenés ideje. Az év során felhalmozódó feszültséget szeretnék valamilyen módon levezetni: akár nyaralással, akár édes semmittevéssel. Nyáron nem szabad semminek történnie, szinte elvárjuk, hogy még a világ is igazodjon a mi nyári szabadságunkhoz. Parkolópályára állítjuk barátainkat, munkatársainkat, sőt olykor még családtagjainkat és a Jóistent is. Mindent, ami munka, ami megerőltető, amihez nincs kedvünk, azt megpróbáljuk elhalasztani, „hiszen nyár van!” A kötelező nyári uborkaszezon elkezdődik.

De mit szólnánk ahhoz, ha egy édesanya hagyná hátra kisgyermekét, csupán mert nyaralni szeretne; ha egy orvos mondaná a betegeinek, hogy majd szeptemberben jöjjenek vissza. Mit gondolnánk, ha a Teremtő a nyáron végzett imádságokkal csak a szünet végén foglalkozna? Furcsa világ lenne az, amelyben az ember lenne a nyári szünetért, s nem a szünet az emberért. Hiszen életünk eseményei nem mindig igazodnak határidőnaplónkhoz, s még a nyári szünet idején is történhetnek velünk fontos dolgok, ha nem is számítunk rájuk. Még akkor is, ha egyáltalán nem szeretnénk, hogy megtörténjenek. Fennáll hát annak a veszélye, hogy a folytonos nyárkeresős lustálkodásban elfelejtjük észrevenni azt, ami meghatározó lehetne életünkben, s amit ha elmulasztunk, talán soha többé nem tér többé vissza.

Pedig a nyár amellet, hogy a pihenés ideje, nagy lehetőségeket is tartogat. Új élményekkel gazdagít, hiszen sok mindenkire és sok mindenre juthatna több időnk. Lehetne az elhanyagolt kapcsolatokat építeni, családtagokat, ismerősöket vagy barátokat látogatni. Szentelhetünk kis időt a kultúrának is, ki-kapcsolódva egy-egy könyv vagy film segítségével. A nyári utazások során pedig ha a vízpart mellett esetleg egy múzeumra is marad idő, még ismeretekben is gazdagodhatunk. Érdemes tehát az elkezdődött nyáridőre úgy tekinteni, mint a lehetőségek idejére, nem pedig mint uborkaszezonra.

Éppen ezért plébániai közösségünk életében ez a nyár olyan lesz, mint az év bármelyik más hónapja. Programjaink és közösségi összejöveteleink az eddigi rend szerint folytatódnak. Ne hagyjuk hát cserben egymást, s főleg ne azt, aki nyáron is ugyanúgy számít ránk!

Róbert atya

Gyermekek oldala

Azt jelenti, hogy lezártuk az iskolai tanévet, de a templomba járásban és az imádságban nem tartunk szünetet.

Minden nap legyen időnk hálát adni a melengető napfényért, a tó hűsítő vizéért!
Köszönjük meg a mezők pompás virágait, az öreg fák árnyékát, a reggeli frissítő harmatot és a családjaink tagjait, akik szeretettel vesznek minket körül!

Június 29. Péter és Pál ünnepe

A Magyar Koronán így ábrázolták a két apostolfejedelmet

Régen úgy tartották, hogy a búza töve „Péterpálkor” megszakad, ezért ekkor kezdődik az aratást.

Mi volt a foglalkozásuk mielőtt Jézus követői lettek?

Megtudod, ha szétválogatod a róluk szóló állításokat és a megfelelő betűt leírod.

Szent Péter: _____

Szent Pál: _____ KÉSZÍTŐ

- S) eredeti neve Saul
- H) eredeti neve Simon
- A) az ő utóda a római pápa
- Á) kezdetben üldözte a keresztényeket
- T) a Damaszkuszba vezető úton megtért
- L) háromszor tagadta meg Jézust
- O) 13. apostolnak tartják
- Á) ő is járt a vízen
- SZ) a Mennország kulcsával szokták ábrázolni
- R) sokszor karddal ábrázolják

Szűz Mária
Szeplőtelen Szíve
Plébánia
Zalaegerszeg

Szerkesztők: Endrédi Fekete Ágnes, Kocsis Zsuzsanna, Körmendyné Polgár Csenge, Németh Krisztina, Marx Pál Fülöp, Sóska Zoltán, Vincze János • **Nyomdai kivitelezés:** Kapitális Nyomdaipari Kft. (4002 Debrecen, Balmazújvárosi út 14.) • **Felelős vezető:** ifj. Kapusi József • **Kiadó:** Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia (8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.) • Telefon: 92/320-626 • E-mail: zeg3@martinus.hu

• Internet: <http://zeg3.martinus.hu> • **Tördelte:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó, Somogyi Edina • **Felelős kiadó:** Kürnyek Róbert • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Nyáron ünnepeljük Jézus előfutárának születését és halálát is. (június 24. és augusztus 29.)

Találd ki a betűrejtvény segítségével, hogy ki ő!

Telő szent $\frac{J}{A}$ OS

Egyenesítsd ki a pontozott részeket, így összeolvashatod, hogy hívták a folyót, amiben János Jézust is megkeresztelte!

SORDÁN

A betűrejtvény elárulja neked, mire figyelmeztette az embereket.

$\frac{B}{Ü}$ $\frac{B}{A}$ at

János a pusztában élt,

szőreből készült

ruhában járt,

-t és

-et evett.

Ezt mondta az embereknek:

„Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!

Ami görbe legyen egyenessé, a göröngyös változzék sima úttá! (Vö.: Lk 3, 4-5)

Az oldalt összeállította: Németh Krisztina

Ministráns-találkozó 2015. április 25.

Minden évben egyházmegyénk ministránsai öszszegyűlnek, hogy közösen eltöltsenek egy szép napot, megismerjék egymást és együtt készüljenek az Istennek tetsző keresztény életre.

Idén a Mindszenty József Általános Iskola Gimnázium és Kollégium nyújtotta a helyszínt. Az iskola parkja megfelelő környezetet biztosított a vidám programoknak, míg a tornateremben a lelkeségi programok nyertek teret.

Szentmisével kezdődött a program, így méltó módon kezdhettük a napot. A szentmisében Szent Mártonról, a katonáról hallhattunk. Megismerhettük, hogyan állt ki a hitéért a katonák között és hogy nekünk hogyan kellene ezt a saját életünkben alkalmazni. A zenei szolgálatot a Rád találtam együttes biztosította, hogy mindenki jó hangulatban álljon neki a rá váró feladatoknak.

Mise után egy megkapó videót láthattunk egy apáról, aki a beteg fiával olyan szeretettel foglalkozik, amilyen-nel gyakran egészséges embertársainkkal sem tudunk. Ezt követően csoportokra oszlottunk a csoportvezetők segítségével és leültünk kis körökben. A nagyobbaknak rövid csoportos beszélgetés következett a hallottakról és látottakról, ismerkedéssel összekötve, míg az ifjabbak

a gyakorlati oldalról közelítették meg a témát és kártyát készítettek csákoival. Majd a csoportok sorban az ebédhez járulhattak, ami olyan finom volt, hogy többen nem egyszer repetáztak.

A délutáni program pedig akadályverseny volt, ahol Szent Mártonnal kapcsolatos és egyéb izgalmas feladatok várták a csapatokat. A szervezők többek között gerelyhajítással, íjászással és Szent Márton-kvízzel gondoskodtak a jó hangulatról.

Majd minden résztvevő megtekinthette a Göcsej Kutya Klub kutyás bemutatóját, ahol érdekes, új módszereket láthattunk a kutyákkal való bánásról, és a saját szemünkkel meggyőződhattunk arról, hogy a kutyák milyen okos állatok. A vetélkedő eredményét a találkozó végén hirdették ki és az első három csapatot díjazták.

Talán felesleges is mondanom, hogy mennyire fontos részt venni az ilyen és ehhez hasonló találkozókön, hiszen támogatnunk kell egymást a világ kísértéseivel szemben, és erre talán a legjobb alkalom egy közös öszszejövetel, ahol hozzánk hasonló korú és gondolkodású társainkkal együtt megküzdhetünk mindennel, hiszen ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

Marx János és Marx Tamás

„Egy nap barátok közt”

2015. március 28-án, Zalaegerszegen, a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumban rendezték meg az Egyházmegyei Ifjúsági Találkozót.

A rendezvény címe, „Egy nap barátok közt”, a témára utalt: egy vidám nap szerzetesekkel a szerzetesek évében. Az eseményen, mint résztvevők és segítők betekintést nyerhettünk a szerzetesek mindennapi életébe. A nap a plébániák és a fiatalok köszöntésével, fogadásával kezdődött, majd ezután énekes istentisztelet következett, amelyen kértük a Szentlélek eljövételét, hogy áldja meg ezt a napot. A nap folyamán a szerzetesi életről tudtunk meg egyre többet, kiderült, hogy a téves vélekedéssel szemben a szerzetesek is ugyanolyan emberek, mint mi, csak ők nem a világi örömeiket helyezik előtérbe, hanem valamivel többet, valami mást. Mint kiderült tehetségeik sem merülnek feledésbe, ugyanis lehetőségük van kibontakoztatni azokat. Ezekre bőven láthattunk példákat; ikonfestés; kézműves foglalkozás keretében üvegfestés, karkötő készítés, zenélés és sok más egyéb játék. Feltöltődhattunk a Forró Cappuccinóval, amely most nem a szokásos értelemben vett ital volt, hanem egy előadás, ami viszont nagy hatást gyakorolt

ránk, meghallgatva az előadókat új erőre kaptunk a társaság. A titokszoba tükrében másként láthattuk magunkat. Így a püspöki szentmisére egy kicsit már más emberként érkeztünk.

A szertartás szokványos volt, mégis különleges, ugyanis volt benne hit, volt remény, és legfőképpen szeretet. Püspök atya beszédében felhívta a figyelmünket Ferenc pápa fiatalokhoz írt üzenetére. II. János Pál pápa 1985-ben a katolikus egyházban a virágvasárnapot egyben az ifjúság világnapjává is rendelte. Ferenc pápa, e napon szép üzenettel fordult a világ fiataljaihoz. *„Kedves Fiatalok! Krisztusban lelhető meg a jóság és boldogság iránti vágyaitok tökéletes beteljesedése. Egyedül ő képes betölteni vágyaitokat, amelyet annyiszor cserbenhagytak a világ hamis ígéretei.”*

A szerzetesek, akikkel találkozhattunk, már tudják, hogy mi az, amiről Ferenc pápa beszélt. Mi pedig megértettük, hogy ugyanúgy, ahogy könyvet nem ítéltünk borítójáról, szerzetest sem ítéltünk csupán a szerzetesi ruhájáról. Hiszen nem is különbözünk annyira: ők is emberek és mi is barátok vagyunk.

Füle Luca és Kiss Virág

Isten velünk akar lenni

Beszámoló a Szombathelyi Egyházmegye Karitászcsoportjainak szervezett lelkigyakorlatról

Egyházmegyénk Karitászcsoportjának két napos nagybőjti lelkigyakorlatát ebben az évben Szentgotthárdon rendezték meg március 20-án és 21-én. A lelkigyakorlatra nemcsak mi, a kertvárosi karitászosok utaztunk el, hanem örömeinkre velünk tartott az Olai templom és a Mária Magdolna Plébánia Karitászcsoportjának néhány tagja, így lehetőségünk nyílt arra, hogy jobban megismerjük egymást és a másik csoport munkáját is.

Az első nap autóbusszal Szentgotthárd felé tartva Pio atyának a szent agóniáról szóló, szívünket, lelkünket átható elmélkedésével töltekeztünk, melynek során Jézus Krisztus kínszenvedésének és végtelen szeretetének misztériumába nyertünk betekintést. Ezzel készítettük fel magunkat a délutáni keresztútra.

Szentgotthárdra érve találkoztunk egyházmegyénk különböző plébániáiról érkező karitászcsoportjaival, majd Magyarlakra, a Szent Kereszt Felmagasztalásáról elnevezett templomhoz vezetett utunk. Megérkezésünk után szabadtéri keresztútra indultunk. Egy hegyre vezető, emelkedőkkel teli, mintegy fél kilométernyi úton álltak Jézus Krisztus kínszenvedésének fába véselt stációi. A legelső táblán ezt olvashattuk: Keresztút Mindszenty József bíborossal és Brenner János káplánnal. Nem véletlen! Hiszen mindketten ezen a vidéken látták meg a napvilágot és papként is szolgáltak. Így lélekben a két vértanú pappal együtt járhattuk végig a fáradt ember keresztútját Horváth József atya vezetésével. Az egyes állomásoknál felolvasott elmélkedések során felismer-

hettük keresztszolgáinkat, melyeket naponta magunkra kell vennünk. Megtanulhattuk, hogyan kell azokat fogadni, fáradtan is cipelni, érdemszerzővé tenni, hogyan tekintünk fáradt embertársainkra, hogyan kell hibáinkat leküzdeni, önuralmat gyakorolni, megbocsátani az ellenünk vétkezőknek, szeretni a másik embert. Ráébredhettünk arra is, hogy mindig Jézushoz kell fordulnunk, ha vigaszra van szükségünk, vagy ha a kétségbeesés, a magány, a nyugtalanság gyötör bennünket.

A keresztút végére érve megpihentünk a hegy tetején álló Brenner Jánosról elnevezett Turista Pihenőházban, ahol vendéglátóink jóvoltából agapén vettünk részt.

A második napon úti imádságunk a fájdalmas rózsafüzér volt, Szentgotthárdra érkezésünkkel pedig Horváth József atya mutatott be szentmisét a Nagyboldogasszony templomban. A szentmisét követően Rimfel Ferenc szentgotthárdi plébános beszélt nekünk a gyönyörű, ciszterci barokk stílusú templom történetéről.

Majd a Színházban Horváth József atya, a Szombathelyi Egyházmegye Karitászcsoportjának lelkésze előadását hallgattuk meg. József atya tanító gondolatait a Szentírás üzenetére építve, sok verssel és személyes példával kiegészítve adta át nekünk. Az atya bevezető gondolata, hogy az az idő, amelyet a lelkigyakorlatra szánunk, nem elvesztegetett idő, hiszen ez az energiával töltekezés ideje. Erre az energiára a mindennapi életünkben és munkánkban szükségünk van. Munkánkban, amelyhez mások elfogadása, türelem, alázatosság, szelídség kell. Ezért kell időt szánunk arra, hogy Istennel foglalkozunk.

Az előadásában József atya arról beszélt, hogy Jézus Krisztus mindenben kísértést szenvedett, hogy nekünk ezzel is példát mutasson, hogyan kell „átlátni a szitán” és nemet mondani a Sátánnak. Márk, Máté és Lukács evangélista is írt a kísértésekről. Jézus is szüntelenül viaskodott az ördöggel, és a mi életünkben is folyamatosan választót állunk. Választani kell a lehetőségek között, ami nem könnyű. Kísértés van a jóra és a rosszra is. De tudnunk kell, hogy *a rosszra való kísértésnek két erőforrása van: csak az egyik a Sátán, a másik a bennünk rejlő rosszra való ösztönök.* A Sátán jelen van mindenütt, ezért az embernek észnél kell lennie. József atya felhívta a figyelmünket arra, hogy akkor vagyunk résen, ha Isten szavához igazítjuk gondolatainkat. Az előadás fontos üzenete, hogy Jézus fegyverei az ördöggel szemben a türelem, az alázatosság, és a szelídség voltak. Követőink is ezt kell megtanulni, és gyakorolni először, hiszen *nem harcolni kell a Sátánnal, hanem a jóval kell kiszorítani a világból a rosszat.*

Majd József atya arról elmélkedett a lelkigyakorlaton, hogy Jézus földi életének jelentős eseményei hegyen történtek. A megkísértés, a színeváltozás, a hegyi beszéd, az Atya imádása egy éjszakán át az apostolok kiválasztása előtt, a vérrel verejtékezés, a kereszthalál. Talán ezzel is jelezni kívánta, hogy *ami igazán fontos, kiemelkedik az emberi síkból egy másik világba, az Isten világába.* A hegyre fel kell menni, a hegyen át kell élni Isten jelenlétének örömét, majd a hegyről le kell jönni. A hegyre felmenni sohasem könnyű, hanem fáradtság, verejték, kemény munka. Az Istennel való találkozás öröméért min-

dig fel kell menni a csúcsra, izzadságos, fárasztó lépések egymásutánjával. De ahogy a hegymászók öröme a csúcsra jutás élményével csak egy rövid ideig tart, mennyivel inkább teljes a feltámadt Krisztus örömeiben való részese-dés, a nagybőjt mélységeiből elinduló zarándok számára.

József atya befejezésül kifejtette, hogy a szentmisén kilépünk a mindennapi élet hajszoltságából, és belépünk Isten térérejébe, és így tudjuk venni Isten „adását”. József atya hangsúlyozta, hogy mi, a Karitásztagjai, segítők azt vállaltuk, hogy mindig megteremtjük ezt az Isteni erőteret, ahol mindig jelen tud lenni az Isten. Hiszen *Isten nem in-*

formációkat akar nekünk adni, hanem jelen akar lenni a világunkban, velünk akar lenni. Ezért ha bajunk van, beszéljünk róla Istennek, neki mindig beszélhetünk a dolgainkról. Sokszor érezzük, hogy bizonytalan a jelen, sötét a jövő, de ha Istenre bízunk magunkat, akkor úgy alakulnak a dolgok, ahogy az a legjobb nekünk. Isten megtalálja azt az egy megoldást, ami a hasznunkra, és legfőképp az üdvösségünkre válik.

Majd a lelkigyakorlat végén Tuczainé Régvári Marietta, a Szombathelyi Egyházmegye Karitászt Szervezetének vezetője arról beszélt, hogy 2016. november 1-jén 25 éves lesz az egyházmegyei Karitászt szervezet. Magyarországon 15 egyházmegye van, és sehol sincs annyi plébániai Karitászt csoport, mint a mi egyházmegyénkben, de még nincs mindenütt. Kért mindnyájunkat, tegyünk azért, hogy lehetőség szerint minden plébánián legyen Karitászt csoport, hiszen csak így tudjuk élni Szent Márton életét.

Dr. Sárközy Violetta

Beszédhiba

Matematika órán történt. A diákok éppen a házi feladat javítását végezték, amikor benyitott az igazgatóhelyettes, s odaszólt a tanárnőnek:

– Margitka, a városi logopédus felajánlotta, hogy ingyen foglalkozik a beszédhibás gyerekekkel. Volna az osztályban valaki, akinek szüksége lenne kezelésre?

– Persze, – válaszolta a tanárnő. – Mókus Mici rögtön dadogni kezd, ha izgatottá válik.

– Ne-ne-ne-ne-nem tanító néni, én ne-ne-ne-ne-nem dadogok! – ugrott fel Mici elvörösödve a padból, majd szégyenkezve visszahuppant. Az osztály harsogott a gurgulázó röhögéstől, a róka szabályosan a padot csapkodta jókedvében.

Óra végén gyorsan összepakolt, és sietve hazaindult. Még életében nem érezte ennyire összetörtnek és megalázottnak magát. Nem akart senkivel sem beszélgetni, csak minél gyorsabban hazaérni, s elbújni a világ elől. De még ebben sem volt szerencséje, hallotta, hogy valaki könnyed repüléssel követi, s tudta, nem tud olyan gyorsan menni, hogy utol ne érje.

– Nagyon havagszol? – kérdezte Pintyőke, mikor melléje röppent.

Buta kérdés volt, nem is válaszolt rá, csak a szemei teltek meg könnyel. Megtörölte, majd rövid hallgatás után azt mondta: – Ne-nem megyek semmiféle lo-logopédushoz.

– Káv, mevt én éppen azt gondoltam, hogy mehetnénk együtt. Tudod, engem is nagyon zavav, hogy beszédhibám van. Nem is mevek vendesen bemutatkozni senkinek, csak azt mondom: Pintyőke vagyok. Ha a vendes nevemet mondanám: – Pinty Vezső, mindenki ezen vöhögne. De néhány év múlva, egy munkahelyen például, ez a taktika máv csődöt mondana. Vemélem, meggondolod magad. Ketten könnyebben vászánánk magunkat.

Így esett, hogy két nap múlva, tanítás után nem hazafelé, hanem a nagytisztáson lévő buszmegállóhoz vezetett az útjuk. Útközben csendben ették a szendvicseiket, s azon tűnődtek, vajon mi fog történni a következő órákban.

Dr. Négus, logopédus – állt a cégtáblán. Belökték a kertkaput, s a nyilaknak megfelelően a kert végében lévő kis épület felé vették az irányt. Kicsit csalódottak voltak, mert két helyiségben folyt a rendelés, s őket rögtön különválasztották. Pintyőke ment az egyes számúba a raccsolósokkal, míg Mici a kettesben a dadogós csoportba került. Másfél óra múlva, a foglalkozás végén jöttek újra össze. Nem is szóltak addig, míg buszra nem szálltak, Pintyőke akkor megkérdezte.

– No, mi tövtént?

– Mondókákat tanultunk.

– Ti is? Akkov minek szedtek szét bennünket? No, mondj egy példát.

– Fe-fe-fe, kezdett bele, majd nyelt egyet és újra kezdte: – Feketeke... Á, hagyjuk, úgysem megyek semmire.

– Fekete bikapata kopog a pepita patika köveken? – kérdezte Rezső.

– E-ez a helyes kifejezés. És ti?

– Én pisze, te pisze, nosza, pisze vesszünk össze, pakk, – szavalta.

– De hiszen ebben egyetlen r betű sincs!

– Ez apvó szépséghibája a dolognak.

Ezen aztán addig nevettek, míg haza nem értek. Pintyőke sokáig kérlelte Micit, hogy ne adja fel, végülis ez az egész kalandnak sem rossz.

Hetente kétszer másfél óra. Néha úgy érezték, végtelenül hosszú, és gyötrelmes, hiábavaló próbálkozás az egész. De egyik délután Rezső ezzel fogadta Micit a rendelő ajtajában:

– Répa, retek mogyoró. Kován veggel ritkán vikkant a rigó. Na, mit szólsz?

– Ma-majdnem. – mondta Mici.

– Persze, voltak benne hibák, igaz?

– É-én azért ettől függetlenül irigykedek. Ná-nálam semmi változás.

– Ha kitavtóan gyakorolsz, neked is menni fog! – biztatta Pintyőke.

De nem akart sikerülni. Kisvártatva Mici érezte, hogy Rezső már csak azért jár foglalkozásra, hogy ő is kitartson, neki már úgy pergett az r betű, ahogy elő van írva. El is határozta, hogy felmenti őt, megmondja, hogy miatta ne töltsé logopédiával az idejét. Hazafelé menet bele is kezdett az előre eltervezett szövegbe, de a barátja ügyesen úgy fordította a szót, hogy ne tudja elmondani, amit akart. A buszmegállóból együtt szoktak menni hazáig, mert Pintyőkének útba esett Miciék háza. Ekkor ismét meg akarta ragadni az alkalmat, de Rezső odakiáltott a moziból kijövő medvének, s hármásban mentek hazáig.

– Majd holnap. – gondolta, s elköszönt a két baráttól.

Másnap az egész osztály bebuszozott a városba, mert az esedékes védőoltást kellett megkapniuk az orvosi rendelőben. Most sem adódott alkalom, hogy Mici szót válthasson Pintyőkével, aki folyamatosan a vadmalacot ugratta:

- Félsz egy kis bökéstől?
- Nem félek! - röffögte a malac.
- Dehogynem! Tiszta sápadt vagy. Mindjárt összeesel!

A malac dühösen megindult Pintyőke felé, aki ijedséget színlelve hátrált előle.

- Vigyázz! - kiáltotta Mici rémülten. Egy kamion centiméterekre került csak ki a félreugró pintyet.

Margit néni, a tanárnő idegesen kiabálva terelte össze az osztályt.

- Azt hittem, már elég eszetek van ahhoz, hogy vigyázzatok magatokra. - hordta le őket. Együtt indulunk tovább! - adta ki az utasítást. - Rezső, te mire vársz, fiam?

- Tanárnő kérem, fel sem tűnt? Ti se vettetek észre semmit? - fordult a társai felé. - Néhány héttel ezelőtt Mici még azt kiáltotta volna: Vi-vi-vigyázz!

- Látod, mégiscsak sikerült. A kitartó gyakorlás mindig meghozza az eredményt. - súgta Micinek, ahogy továbbindultak.

Este pedig, amikor hazaért, egy extra méretű csomag napraforgómagot talált a táskájában. Mindenki előtt ismert volt az osztályban, hogy ezt nagyon szereti.

Dr. Marx Gyula

Hálatelt szívvel, együtt-örvendezésben

Urunk születésének hírüladása-kor Mária meghallgatta az angyalt, odafigyelt rá és mélyen elgondolkodott azon, amit Gábiel mondott. Kulcsmomentum, hogy alázattal fordult feléje, mert meglátta benne az Úr hírnökét, s ezáltal elfogadta mindazt, amit kért tőle Isten, hogy a Megváltó édesanyja legyen, s hogy a benne fogant élet a Szentlélektől van. Igent mondott, mert hitt az ő szavának. Megerősítést is kapott bizonyosságul rokonáról, Erzsébetről, aki éltes kora ellenére a gyermekáldás ajándékában részesült, mert „Istennél semmi sem lehetetlen...” (Lk 1, 37) Ekkor a Szűzanya úgy dönt, hogy útnak indul és felkeresi Erzsébetet. A megelőző szeretet szép példája, hogy ő maga siet elébe, felkerekedik, meglátogatja rokonát, hogy köszönthesse, hogy személyesen oszthassa meg vele örömét, hogy segítséget és támaszt nyújthasson. Milyen egyszerű és mégis mennyire nemes, emberi jócselekedet! Tanulhatunk Máriától mi is...

Megrendítő és mégis mennyire igaz, amibe talán bele sem szoktunk gondolni, amikor halljuk vagy olvassuk a szentírási részt, hogy a vizitáció során Mária és Erzsébet mellett az édesanyák méhében már je-

lenlévő Krisztus és Keresztelő Szent János is találkozik! Micsoda pillanat lehetett!

Harminc év múlva János, az előfutár felszólította a Messiásra váró és az ő eljövételére vágyakozó embereket, hogy „készítsék elő az Úr útjait s egyengessék az ösvényeit” (Mk 1, 3) megtérve és bűnbánatot tartva, mert elérkezett az Isten Ország! Isten útjai és tervei valóban kifürkészhetetlenek. Istennél semmi sem lehetetlen...

Láthatjuk tehát, hogy Gyümölcsoltó- és Sárlos Boldogasszony ünnepei összetartoznak (Lk 1, 26-80), mint ahogy a Megváltó érkezéséről és a róla tanúságot tevő Keresztelő Jánosról megemlékező hálaénekek is, legyen az Mária csodaszép Magnificat-ja, vagy Erzsébet férjének, Zakariásnak a Benedictus-a. Mindkét felhangzó imádságból örömtől áthatott lelkület sugárzik. Ha van egy kis szabadidőnk a nyár folyamán, érdemes elmélkedve átgondolni e két hálaéneket, melyek komoly lelki tartalommal bírnak és a ma embere számára is aktuális üzenetet hordoznak. Így talán még inkább megérthetjük jelentőségüket, s azt, hogy miért is tér vissza mindkét hálaének a reggeli és esti dicséretben évszázadok

óta a zsolozsmában, az Egyház ősi liturgikus imádságában.

Olyan nagyszerű motívumokat fedezhetünk fel bennük, mint az Isten szövetsége és hűsége, a próféták jövendölései, és az emberek várakozása, az előkészület és beteljesülés, az Úr félelme és az életszentség, a szolgálat és békességszerzés, az alázatosság és irgalom, a bűnöktől való megszabadítás és a Megváltó érkezése és üdvözítő jósága feletti öröm.

Ahogy Mária, Erzsébet és Zakariás is tudtak örvendezni és boldogan hálat adni az Úr szeretetéért és születendő gyermekeikért, példát adhat számunkra is életünk minden napján Isten ajándékainak és jótéteményeinek megköszönésére, hogy együtt mondhassuk:

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben most és mindörökké. Ámen.

Sóska Zoltán

„Menjetek és hirdessétek az evangéliumot!” (Mt 10,7)

Lelkipásztori munkatársak képzése

60 órás Lelkipásztori munkatárs képzésen vettem részt a szombathelyi Martineum Felnőttképző Akadémián. A képzést 2014 októberében 23-an kezdtük el, és 19-en vehettük át tanúsítványunkat 2015. május 8-án dr. Veres András megyéspüspöktől.

Kik azok a lelkipásztori munkatársak, és mit csinálnak? A II. Vatikáni Zsinat Lumen Gentium kezdetű az Egyházzal szóló dogmatikus konstitúciójában megfogalmazza, hogy mindnyájunknak építeni kell Krisztus titokzatos testét, az Egyházat, az Istentől kapott szolgálatunk révén. *„A világi hívek különösen arra hivatottak, hogy jelenlévővé és tevékenyen tegyék az Egyházat olyan helyeken és körülmények között, ahol csak általuk lehet az Egyház a föld sójává.”* A szentmise bemutatása, a szentségek kiszolgáltatása, az igehirdetés minden körülmények között – az egyre csökkenő létszámú – papság feladata. A világi lelkipásztori munkatársak azonban lelkipásztori irányítással az egyházmegye főpáστοra által engedélyezett egyházi igehirdetési és pasztorális alaptevékenységeket végezhetnek, így segíthetnek a plébánián működő közösségek gondozásában, vezethetnek szentségimádást, litániát, kereszttúti ájtatosságot, igeszolgálatot végezhetnek, és közreműködhetnek az áldoztatásban.

A képzés során a végzendő szolgálathoz elengedhetetlen teológiai ismereteket, mint bibliikum, dogmatika, egyházjog, liturgika, és közösségépítési, lelkeségi elméleti és gyakorlati tudást szerezhettünk. Egyházmegyénk papjai segítségével sok új ismeretre tettünk szert, de emellett a tanfolyam lelki megújulásunkat is szolgálta. Nagyon jó csoport

jött össze, barátságok szövődtek, a közös munka, és a későbbi tapasztalatcserén alapuló találkozások reménye fogalmazódott meg mindnyájunkban. Sajnos, egy társunk halála, egy másik társunk tanfolyamon történő balesete nagyon megrázta kis közösségünket.

Plébániánkról négyen vettünk részt a képzésen. Társaim aktív tagjai plébániánknak, és a képzést megelőzően is lelkipásztori kisegítő feladatokat láttak el. Én, mint a tavalyi évben bérmálkozó katekumen önként jelentkeztem a képzésre, hiszen a katekumenátus befejeződése után szerettem volna még többet megtudni hitünkről, egyházunkról. A négy hétvége alatt nagyon sokat tanultam, és nemcsak az előadó atyáktól, hanem társaimtól is. Kezdetben aggódtam, hogy sokévnnyi lemaradásom van a képzés többi résztvevőjéhez képest, de lelkesedésüket és segítőkészségüket látván félelmem hamar elmúlt. A képzés lezárásaként három napos egyéni vezetésű lelki gyakorlaton vettünk részt, amely

során megpróbáltuk átadni gondolatainkat, gondjainkat Istennek, és csendben csak rá figyelni. Mindnyájan személyre szabott imaanyagot kaptunk, aminek tapasztalatait megbeszéltük a kísérőnkkel. A lelki gyakorlat során csak ennyit beszélünk. A csendes lelki gyakorlat – várakozásaim ellenére – egy csodás utazás volt, amelynek során új ismereteket szerezhettem magamról, Istenről, és kettőnk kapcsolatáról. Egyéni lelki vezetőm segítségével megtudtam, hogy az is saját szavaimmal megfogalmazott ima, – ami nekem ezt megelőzően nagyon nehezen ment, – amikor papírra vetem Istenhez szóló gondolataimat, vagy levelet írok az Úrnak. És az sem „szentségtörés”, ha mindezt szentségimádás közben teszem. Nagyon hosszú levelet írtam első alkalommal Istennek, és az, hogy ezt meg tudtam tenni a Szentlélek vezetésével, csodálatos volt!

Hálásak vagyunk plébánosunknak, hogy részt vehettünk ezen a képzésen!
Dr. Sárközi Violetta

A kurzus zalaegerszegi résztvevői és családtagjaik Püspök atyával: Dittamyér Róbert, Dr. Sárközi Violetta, Petőházi Attila (Mária Magdolna Plébánia), Dr. Marx Gyuláné, Kövesházi Istvánné

Új kurzusok ősztől

Szeptemberben újra indul a katekumenátus

Az egyházi előírások szerint azokat a felnőtteket, akik nincsenek megkeresztelve, illetve nem voltak elsőáldozók vagy bérmálkozók, a katekumenátus fokozatain keresztül vezetjük be a katolikus hitbe és életbe.

Plébániánkon ez az idő egy tanévet jelent, ami azt jelenti, hogy a felkészülés szeptemberben kezdődik, s május-júniusban ér véget a szentségekben való részesüléssel. Ebben az időben a heti rendszerességgel találkoznak a hittanulók.

A katekumenátussal kapcsolatban részletes írásos információ és jelentkezési lap a plébánia hivatalban, illetve a sekrestyében kapható. Az első találkozó szeptember 22-én, kedden 19 órakor lesz a plébánia közösségi termében.

Bérmálásra felkészítő csoport középiskolásoknak

Szeptemberben indul a középiskolások felkészítése a bérmálásra. Ebbe a csoportba a 9–12. osztályos diákok jelentkezését várjuk, akik általános iskolában folyamatos hitoktatásban részesültek. Ez nem a hagyományos értelemben vett hittanóra lesz, hanem szeretnénk a jelentkezőknek megmutatni azt, hogy mit jelent keresztényként élni a hétköznapokban: hogyan ismerhetik meg a valódi Jézust, nem pedig csak azt, akiről a világ olyan gyakran hamis képet fest; hogyan lehet vele kapcsolatba kerülni; hogyan ismerhetik fel Isten szeretetét és tervét az életükben; hogyan tudják felismerni, hogy mit kell

tenniük, s hogyan tudnak majd jó döntéseket hozni; hogyan tudnak a nehézségeken is úrrá lenni.

A csoportot az atyák mellett egy háttér csapat fogja segíteni, akik mind-mind azért fognak dolgozni és imádkozni, hogy a bérmálkozók megtapasztalják, milyen nagyszerű dologra hívott meg bennünket Isten.

Találkozóink minden kedden 16 órakor lesznek a plébániai központ közösségi termében. Ezen kívül a tanév során háromszor lelki napot is tartunk majd (ezek szombaton lesznek).

Jelentkezési lap a plébánia hivatalban és a sekrestyében kérhető, amelyet szeptember 15-ig kell visszajuttatni a hivatalba. Az első találkozó szeptember 22-én, kedden 16 órakor lesz a plébániai központ közösségi termében.

Középiskolás hittan

Középiskolások számára is megszervezzük a hitoktatást plébániánkon. Erre azokat várjuk, akik iskolájukban nem tudnak részt venni a hittanórákon vagy esetleg nincs is ott hitoktatás. A középiskolás hittancsoport nem a bérmálásra felkészítő csoport és nem is ifjúsági közösség, hanem inkább a hagyományos értelemben vett hittanóra, amelyen a diákok interaktív módon vehetnek részt. Keresztény hitünkkel ismerkedünk meg a heti háromnegyed órás találkozókra.

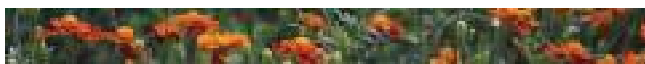
A középiskolás hittancsoportról írásos tájékoztató és jelentkezési lap a plébánia hivatalban és a sekrestyében kérhető. Kérjük, hogy a jelentkezési lapot szeptember 15-ig szíveskedjenek visszajuttatni a plébánia hivatalba!

Kornéliusz-kurzus

Plébániánk és a Szent András Evangelizációs Iskola folytatja a tavasszal elkezdett képzési programot. Ennek második eleme, a Kornéliusz-kurzus október 22 és 24 között kerül megrendezésre. E kurzus központi témája a közösségépítés, amely továbbra is igen fontos célja mind plébániai közösségünknek, mind pedig az azon belül működő kis közösségeknek.

A kurzusra azok jelentkezését várjuk, akik már részt vettek Fülöp / Új élet Krisztusban kurzuson vagy Szentlélek szemináriumon.

További információk és jelentkezés szeptembertől a plébánia hivatalban.

Szentségi házasságra felkészítő régóta együtt élő pároknak

Plébániai közösségünk tagjai között bizonyára sok olyan pár van, amelynek tagjai már jó ideje együtt élnek, s akár gyermekeknek is életet adtak, de bizonyos események miatt nem kötöttek templomban szentségi házasságot. Őket szeretnénk megszólítani egy új lehetőséggel.

Kezdetben talán szándékukban volt, hogy az elmulasztott házasságkötést hamar pótolják. Ahogy telt-múlt az idő, a különböző váratlan események miatt egyre csak halogatták a szentség megkötését, mígnem egyszer csak úgy érezték, hogy már nem tudnának szégyen nélkül házasságkötésre jelentkezni, vagy akár azt jutott eszükbe, hogy már túl öregek hozzá. S bár szívükben ott a vágy, a bátorság legtöbbször nem volt elég.

Plébániánk ezeknek a pároknak szeretne segíteni, s lehetőséget nyújtani a szentségi házasság megkötésére. Mindenekelőtt egy néhány alkalmas találkozóra hívjuk a párokat, ahol a lelkipásztorok mellett szakavatott házaspár segíti bemutatni azt, amiben a szentségi házasság többet jelent bármilyen más életközösségnél. A találkozókat követően tetszőleges időpontban lehetőség nyílik a házasság megkötésére, akár rendkívül egyszerű formában is.

A felkészítőre azokat várjuk, akik egyházilag szabad állapotúak, vagyis nem volt korábban most is érvényben levő szentségi házasságuk. A felkészítőn való részvétel természetesen teljesen ingyenes a résztvevő párok számára.

Bízunk abban, hogy hatékony segítséget tudunk nyújtani a plébániánkon élő pároknak. Részletes információs és jelentkezési lap a hivatalban és a sekrestyében kapható. A felkészítés a jelentkezett párokkal történt személyes egyeztetés után indul.

Kedd esti sorozat...

Nem nézők, hanem szereplők voltunk a pad mindkét oldalán. Hogy lett-e volna jobb dolga mindenkinek, mint kedd esténként a nap végére fáradtan eljönni a plébániára – katekumenként (felnőtt hittanulóként) – család, munka és egyéb fontosabbnak tűnő dolgok mellett... talán igen. Mégis a gondokat, problémákat félretéve vállalták az itt jelenlevők, akik az életben már felnőttek, de akik most a hitben is fel akartak nőni, amiről Szent Péter apostol hasonlóképpen nyilatkozott: „Uram, kihez menjünk? Neked örök életet adó igéid vannak.” (Jn 6,68) Más korban, más helyen és más emberek, de a szívük vágya közös. Most ebbe nyerhetünk bepillantást:

„Sokat gondolkoztam, hogy mit is írhatnék, szófelhővel tudnám összefoglalni az elmúlt egy évet. Készülés, készület, hit, olykor hihetetlen benyomások. Közösség, közös gondolkodás. Szeretet, szerethetőség. Kitartás, kihívás. Öröm, bánat, megértés, felismerés és elfogadás. Köszönöm nektek az elmúlt egy évet!” *Dr. Szekeres Diána*

„Mióta már lassan egy éve elindult a katekumen képzés, több dologban is változott az életem. A keddi találkozások az életem részévé váltak. Az egyházi ünnepek más értelmet nyertek az életemben. A munkámban és a magánéletemben is toleránsabb, együtt érzőbb vagyok az emberekkel. Az életemet igyekszem a tízparancsolat szerint élni.” *Horváth Tamás*

„A szeptembert úgy vártam, mint egy kisiskolás. Az első találkozás Robi atyával, Szilárd atyával és a többi katekumennel a bemutatkozással telt el. Ahogy teltek a hetek, egyre családiasabb lett a légkör és a hivatalos tanórai időre mindig ráhúzzunk egy plusz órát, mert senki sem akar hazamenni, pedig mindenki munkából jött. A Biblia megismerése mellett lehetőségünk van az atyáktól olyan hitbéli kérdésekre választ kapni, ami foglalkoztat minket. A május 31-et már nagyon várom, hiszen miután megkapom a beavató szentségeket, én is áldozhatok, mindeközben azért némi szomorúság is van bennem, hiszen azután már nem lesznek ezek a kedd esték. Hiányozni fog!” *Boronyákné Szabó Andrea*

„Életem különböző állomásain többször éreztem a rossz csábítását, de azt is, hogy Isten nem engedi el a kezem. Megházasodtam, gyerekeket neveltem, de keresztény szemmel továbbra sem váltam felnőtté. Elhátároltam, hogy a bérmálás szentségét felvéve, Assisi Szent Ferenc példáját szem előtt tartva tudatosan szeretném élni életemet a jövőben. Ebben segítettek a katekumenátus összejevetelei, mert a bennem lévő nyi-

tott kérdésekre választ adva megerősítést adtak abban, hogyan építem még jobban kapcsolatomat Istennel... Uram legyen meg a te akaratod.” *Gombos Tamás*

„Emlékszel, amikor októberben azt mondtad, hogy a katekumen képzés egy szép lelki utazás lesz? Az elmúlt hét hónapban azonban nekem nem csak a hithez, de az emberekhez való viszonyom is nagyban megváltozott. Szem előtt tartom, hogy másoknak én vagyok a „másik ember.” Megtapasztaltam, hogy már maga csak ez a hozzáállás is mennyi örömet és új felismerést hoz nekem is. Hogy meglátszanak-e a fentiek a mindennapi viselkedésemen, azt nem tudom, de azt igen, hogy sokkal jobban érzem magam az egyes közösségekben, hogy kiegyensúlyozottabb lettem, és már nem harcolok annyit magammal sem. És tudom, ez még csak a kezdet...”
Dr. Rumi Kriszta

„A hittanórák tartalmasak és jó hangulatban telnek. A Bibliából minden héten kapunk olvasnivalót, amit a következő alkalommal megbeszélünk az atyákkal. Ezt nagyon hasznosnak tartom, mert régebben egyedül is elkezdtem olvasni a Szentírást, de sok mindent nem értettem. Ezenkívül a hittankönyvből is tanulunk, ami szintén nagyon érdekes. Kezes családokat is kaptunk, akik megmutatják nekünk, hogy milyen a keresztény élet a hétköznapokban. Én egy nagyon szeretetreméltó családhoz kerültem, akik már többször meghívtak magukhoz, megtanítottak rózsafüzéért imádkozni, elmentünk együtt hajnali misére, keresztútra. Több misén aktívan is részt kellett vennünk: ezeken többek között a közösség előtt beszélnünk kellett magunkról, az indítatásunkról, a választott védőszentünkről... Én egy zarándoklaton is részt vettem, ahol kicsit jobban megismertem a közösség tagjait. Az atyákon kívül a katekumen társaimtól is sokat tanulok, úgy érzem, hogy igazán jó emberek közé kerültem.” *Kocsmár Péter*

„Találkozásaink elsősorban a hitem elmélyítésében adnak segítséget. Ugyanakkor a mai kor vallási és erkölcsi kérdéseire is keressük a válaszokat, amikről más fórumokon nem hallunk hiteltel magyarázatokat, itt igen. Emellett rengeteget tanulunk egymástól is, mert

oldott hangulatban, nyíltan és őszintén, derűsen egy élő közösséget alkotunk, akik alig várják már a kedd estéket. Boldogabb embernek érzem magam, mint valaha, mert ez idő alatt annyi, de annyi szeretetet kaptam az Istentől és remélem én is adtam belőle társaimnak is, hiszen ez lett a legfontosabb az életemben. Ámen.” *Wéberné Péntek Gabriella*

„Már amikor az év elején jelentkeztem, sejtettem, hogy az én helyzetem különleges lesz, hiszen már néhány éve Pécsen töltöm a hétköznapjaimat. Ennek ellenére egy cseppet sem bántam meg, hogy jelentkeztem. A közösség az első perctől befogadott, és – bár ez így furcsán hangozhat – minél ritkábban találkozom velük, annál inkább azt érzem, hogy örülnek nekem. Segítetek, hogy ne csak egy szívesen látott vendégnek érzem magam. A csoporttársaim, a pártfogó családom, a barátaim, és nem utolsósorban Robi atya támogatása sokat segített, hogy a lehető legteljesebben tudjam megélni ezt az évet.” *Seres Gábor*

„A keddi esti katekumen találkozók hétköznapjaim legszebb órái. Mennyivel könnyebb, érthetőbb felnőtt fejjel Jézus tanítása! Tudunk és merünk kérdezni, s merjük vállalni tudatlanságunkat is. Értelmünk és szívünk egyszerre kész befogadni Istent és az ő csodálatos világát. Istentől kapott kegyelem és ajándék, hogy a katekumenek közé tartozhatok.” *Gyutainé Kiss Gabriella*

Köszönjük nektek a megosztott élményeket! Véget ért egy keddi esti sorozat, de mint minden sorozatban, itt is vannak évadok. Az új jelentkezőknek új sorozat kezdődik. A régieknek pedig új részek lesznek elérhetőek a haladó katekumen csoportban. Szakál Szilárd

A szeretet nem felejt

– vagyis a „plébániai szülőszoba”!

Nagy öröm az új kertvárosi plébániának az első önálló bérmálkozási ünnepe. A bérmálkozás igazából lelki újjászületés még az elsőáldozáshoz képest is. A lelki újjászületés mindig önkéntes áldozat. Fájdalom nélkül nincs áldozat és áldozat nélkül nincs szeretet. Ezt nem véletlenül fejezi ki, hogy a lelki újjászületés a testi születésből fakad, vagyis ahhoz hasonló. 9 hónap alatt létrejön egy új emberi élet, és ahogyan az Úr Jézus mondta: „Az asszony is, amikor szül, szomorodik, mert eljött az órája, de amikor megszülte gyermekét, már nem emlékezik gyötrelmeire, mert örül, hogy ember született a világra.” (Jn 16,21) Ez az idő a bérmálkozók áldozata volt, de a szentség felvétele mindig ennek az áldozat jutalma és öröme. Ugyanakkor most, hogy kilencedikben van a bérmálás szentségének kiszolgáltatása – 9 hónap áll rendelkezésre a plébánián – a lekipásztorok számára, hogy a bérmálkozók lelkileg újjászülessenek. Amit Szent Pál nyomán igyekeztünk türelmesen végig küzdeni: „Jó, ha mindig lelkesedtek a jóért, s nemcsak amikor nálatok vagyok. Fiaim, a szülés fájdalmait szenvedem értetek újra, míg Krisztus ki nem alakul bennetek!” (Gal 4, 18-19) Ezek után nézzük meg, hogy ebben a lelki újjászületésben, milyen tapasztalatok születtek meg a fiatal bérmálkozóink szívében, vagyis mit is jelent nekik ez az egész, amit átéltek:

„Nekem nagyon hasznos volt ez a 9 hónap és sokat tanultam a hitéről. Úgy érzem, hogy egyre jobban sikerül a jó keresztény életet élnem.” *Hoss Kriszta*

„Szerintem nagyon jó és hasznos élmény volt ebben a kilenc hónapban Szilárd atyával és Robi atyával dolgozni. Sok mindent tanultam és ráébresztett, hogy ami eddig az életemből hiányzott az a hit és most, hogy vége a felkészítőknak azt hiszem nagyon hiányozni fog.” *Rosta Gréta*

„Nekem ez a 9 hónap sokat jelentett. Ez idő alatt sok új barátot szereztem, rengeteget nevettem/nevettünk a hittanórákon és a közös programokon is, valamint úgy érzem, hogy ezalatt a 9 hónap alatt Istenhez is közelebb kerültem. Köszönöm, hogy átélhettem ezt a 9 hónapot!” *Korcsmár Dóra*

„Emlékezetes egy kilenc hónap volt! Sok remek, új ismerősre tettem szert, és azt hiszem tanultam is valamit a hittanórákon, hála Szilárd és Robi atyáknak. Úgy érzem, sokkal többet adott így a bérmálási felkészítő, és többet jelent majd maga a bérmálás, mintha az iskolában kötelezettségből mentem volna el a többiekkel. Nagyon örülök, hogy a része lehettem ennek a társaságnak.” *Kováts Ábel*

„Ez az egy év egy kicsit összekovácsolta az ismeretlen embereket és közelebb kerültünk Istenhez és a tanításához.” *Rosta Hella*

„A három mondatom ez lenne: Élveztem ezt a közös évet, hiszen sok élménnyel gazdagodtam. Szerettem ide járni, hiszen mindig kedves emberek fogadtak. Minden segítséget köszönök, amit ebben az évben kaptam.” *Rosta René*

„Szerintem egész jó volt ez a 9 hónap, én tényleg örülök neki, hogy a része lehettem a felkészítő csoportnak. Sajnos a második közös programon nem tudtam ott lenni, de nekem az első, ami volt, tetszett és jól éreztem magam! Már várom a bérmálkozást, mert akár az elsőáldozás ez is egy lépcső az ember életében. Remélem bérmálkozás után is jóban lesz még ez a közösség!” *Takács Klaudia*

„Szeptemberben még nehezen mentem el péntekenként a bérmálási felkészítőkre, de így egy-két héttel a bérmálás előtt úgy gondolom, hogy hiányozni fog ez a jól összekovácsolódott csapat.” *Nagy Boglárka*

„A kezdeti félelmek hamar elmúltak. A hangulat feloldódott, egyre szívesebben érkeztünk péntekenként a plébániára. Emlékezetes marad ez a 9 hónap.” *Pete Gréta*

„Nagyon jó volt minden, a társaság, a tanárok, az órák. A külön szombati "fogságok" (kamasz humor ☺ értsd: egész napos lelki napok) sem voltak rosszak. Megismerem új, jó fej embereket és ez számít, hogy szeressük egymást bármilyen helyzetben.” *Takács Bálint*

Hitoktatás a kertvárosi óvodákban

„Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek, s ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint a gyermekek, nem jut be oda.” (Mk 10,16)

Az óvodában a hittan játékkal, énekléssel és történetek elmondásával zajlik úgy, hogy a gyermekek is jól érezzék magukat. A saját értelmi és lelki szintjükön beszélgetünk velük néhány fontos bibliai történetről, az ünnepekről, az embertársainkhoz való kapcsolatunkról. Hallanak Istenről, elkezd kialakulni vele a személyes kapcsolatuk is. Ebben a korban a gyermekek nagyon fogékonyak, szinte megdöbbenően okosak. Így már kicsi korban bekapcsolódnak, majd ahogy iskolába kerülnek, ismerősként folytatják a hittant. Nem a családi nevelés helyett, hanem mellette hatékony ez a kicsi korban megkezdett hittan. Sajnos a szülők többsége nem részesült hitoktatásban, nem járnak templomba, még karácsonykor, húsvétkor sem. Bevallják, nem vallásosak, de örvendetes, hogy beíratják gyermekeiket.

A Napsugár úti óvoda 16 gyermekének Seressné Lóránt Éva vezető óvónő a hitoktatója.

A Csillagközi óvodában 2013/14-es tanévben csak 6 gyermek járt hittanra. A 2014/15-ös tanév első szülői értekezletén Róbert atyával megszólítottuk a szülőket. Bemutatkoztunk, beszélünk munkánkról, céljainkról, Jézusról, az ő szeretetéről, a vallásos élet fontosságáról. Hangsúlyoztuk, nem csak ismeretanyagot szeretnénk átadni, hanem szeretetet, örömet, békességet, védettséget és biztonságot. A kissé meglepődött szülők barátságosan fogadtak bennünket, nem zárkóztak el. Az eredmény meglepő volt: 37 gyermeket íratnak be hittanra.

„Nagyon jó dolog hogy mi lehetünk itt, az első bérmálkozók. Jó volt ezzel a szuper csapattal készülni életünk egyik fontos pillanatára.” *Dömötör Dorina*

„Én most is itt leírom, hogy milyen volt ez a kilenc hónap. Nagyon jó volt sok nevetéssel, a társaság is nagyon jó volt. Ebben összefoglaltam mindent.” *Pál Patrik*

„Jól hangulatban teltek a felkészítő órák, kedves emberekkel ismerkedtem meg. Jó, hogy így a volt osztálytársakkal együtt tudunk egy helyen bérmálkozni, mert megszokott légkörben minden könnyebb volt.” *Műhl Dominika*

„Én személy szerint élveztem a foglalkozásokat és örültem neki, hogy ilyen változatosak voltak.” *Bakon Csaba*

„Jó volt. Tetszett ez a 9 együtt töltött hónap. Sok újat hallottam és sok új embert ismertem meg.” *Németh Franciska*

„Ez az időszak nagyon emlékezetes marad számomra, mert sok új ismerettel és tapasztalattal lettem gazdagabb. Örülök, hogy Isten akaratából ebbe a közösségbe kerültem.” *Kakas Klarissza*

Természetesen mindig felmerül az emberben, hogy a fiatalok bérmálás után el is tűnnek a plébániáról. Hát imádkozunk értük, még akkor is, ha hitünk próbatétele, hogy elengedjük őket. Mert hisszük, hogy „Isten a szeretet” (1Jn 4,8) és a szeretet nem felejt, mert örök. Lehet, hogy most átmenetileg tékozló fiúk és lányok lesznek, de akkor sem fogják elfelejteni, hogy hol kapták ezt a szeretet és hol fogják megtalálni, amikor szükségük lesz rá. Imádkozunk értük! A többi a Jóságos Istenünk majd el fogja rendezni a szívükben és az életükben.

Szakál Szilárd

ESEMÉNYNAPTÁR

Az Óvoda vezetője Kemendi Györgyné, az óvodapedagógusok és a dajkák mindenben támogatnak, segítenek. Az ő pozitív hozzáállásuknak köszönhető a növekvő létszám, hogy januártól 50 főre nőtt a hittanos gyermekek száma. Köszönet nekik!

A gyermekek kíváncsisággal és érdeklődéssel figyelték, hogy miről beszélek, énekelek, bábozom, ki a Mennyei Atya, hogyan vetünk keresztet, mi a templom, hogyan kell ott viselkedni stb.

Megnyertem a bizalmukat, elfogadtak, megnyíltak, szeretnek.

Kedvencük „Sanyika” báb, aki énekel, játszik velük, mesél, dicsér, megsimogat, figyelmeztet, vagy éppen segítséget kér tőlük. A hallott bibliai történeteket dramatizáljuk, mindenki kap szerepet. A közös imákban kérhetnek, vagy megköszönhetnek valamit a jó Istennek.

Míg az év elején kéréseik: robot, bicikli, autó, baba stb. volt, mára már a következőkért imádkoznak: „Gyógyítsd meg jó Isten a Mamát, Papát!”, „Legyen béke a Földön!” Egymásra is szeretettel figyelnek, a beteg társukért imádkoznak.

Minden alkalommal elhangzik a hála is: „Köszönöm, hogy adtál anyát, apát és testvért!”

Egyik kisfiú papája meghalt, akiért sokszor imádkoztunk. Felkészültem, hogyan vigasztalom meg, hogy segítsek a bánatában. Mikor találkoztunk nyugodtan mondta: „A Papa már a mennyországban van, onnan figyel bennünket egy felhőn.”

Nagyon szeretnek színezni a gyerekek. Mindig hazavihetik azt a bibliai történetről szóló képet, amiről aznap beszélgettünk, így otthon mesélhetnek róla szüleiknek, testvéreiknek.

Nagyon remélem, hogy a gondviselő szeretet a mélyen érző kis teremtményeken keresztül eljut a szülőkhöz, és boldog, hívő családokká válnak.

Kónya Zoltánné (Kati óvónéni)

- **Június 4-én, csütörtökön** 17 órától szentségimádási órát tartunk a lelkipásztorokért és papi hivatásokért.

- **Június 5-én, elsőpénteken** 17 órától a Karitászcsoport imaórájára kerül sor.

- **Június 7-én, vasárnap** az Úr Jézus Szent Testét és Véréét ünnepeljük. Ezen a napon a szokásos vasárnapi rend szerint lesznek a szentmisék. A városi körmenet a Mária Magdolna templomból indul a 10 órás szentmise után. Az esti szentmise után 19 órakor a Városi Vegyeskar ad hangversenyt templomunkban.

- **Június 13-án, szombaton** ünnepeljük plébániatemplomunk búcsúnapját, a Boldogságos Szűz Mária Seplőtelen Szívét. Ezen a napon a fatimai este keretében tartjuk meg az ünnepi búcsús szentmisét. 17 órakor szentségimádási óra kezdődik, 18 órakor pedig a szentmise és a körmenet.

- **Június 14-én, vasárnap** 10 órakor a szentmisében adunk hálát a tanév során kapott minden jóért. A Te Deum szentmisére várjuk az iskolásokat szüleikkel együtt, valamint a pedagógusokat.

- **Június 30-án, kedden** szentségimádás és közbenjáró imádság lesz az esti szentmise után.

- **Július 2-án, csütörtökön** 17 órától a szokásos elsőcsütörtöki szentségimádási órát tartjuk meg a lelkipásztorokért és papi hivatásokért.

- **Július 3-án, elsőpénteken** 17 órakor a plébániai Karitászcsoport vár mindenkit imaórára.

- **Július 13-án, hétfőn** a fatimai engesztelő estében 17 órakor szentségimádási óra lesz, majd 18 órakor szentmise, körmenet és Mária-ájtatosság.

- **Július 26-án, vasárnap** a 10 órás szentmisében lesz a közlekedési eszközök megáldása, amely plébániánk és a Magyar Autóklub Zalaegerszegi Szervezetének közös rendezvénye.

- **Július 28-án, kedden** az esti szentmise után szentségimádás és közbenjáró imádság lesz.

- **Augusztus 6-án, csütörtökön** 17 órától a lelkipásztorokért és papi hivatásokért imádkozunk a szentségimádási órában.

- **Augusztus 7-én, elsőpénteken** 17 órakor a plébániai Karitászcsoport közös imaórája lesz.

- **Augusztus 13-án, csütörtökön** a fatimai engesztelő este szokásos programja: 17 órakor szentségimádási óra, majd 18 órakor szentmise, körmenet és Mária-ájtatosság.

- **Augusztus 15-én, szombaton** a Szűzanya mennybevételét, Nagyboldogasszony ünnepét üljük. Mivel ez a nap parancsolt ünnep, a plébániatemplomban 10 és 18 órakor, Bazitán pedig 8.30 órakor lesz szentmise. A plébániatemplomban ezen a napon reggel 7 órakor nincs szentmise.

- **Augusztus 20-án, csütörtökön** Szent István királyt, hazánk védőszentjét ünnepeljük. Ezen a napon a plébániatemplomban 10 és 18 órakor, Bazitán pedig 8.30 órakor lesz szentmise. A plébániatemplomban ezen a napon reggel 7 órakor nincs szentmise.

- **Augusztus 25-én, kedden** az esti szentmise után szentségimádás és közbenjáró imádság lesz.

- **Szeptember 3-án, csütörtökön** 17 órától a lelkipásztorokért és papi hivatásokért imádkozunk.

- **Szeptember 4-én, elsőpénteken** 17 órakor a Karitászcsoport tart imaórát.

- **Szeptember 6-án, vasárnap** 10 órakor lesz a tanévnyitó Veni Sancte szentmise, amelyre nagyon várjuk a diákokat szüleikkel, valamint tanáraikkal együtt.